

[Kjærulff-Schmidt.]

tutioner og offentlige virksomheder, der kommer til at overtræde de samme regler. Spørgsmålet er stillet på baggrund af en dagbladsomtale, hvorefter det ifølge det pågældende dagblads opfattelse ligger sådan, at offentlige institutioner og offentlige virksomheder, som ikke opretter bedriftsværn og ikke foretager de nødvendige indkøb af bedriftsmateriel til krigssituationer o. lign., ikke strafforfølges, hvorimod der sker strafforfølgning af private virksomheder, der overtræder reglerne.

Jeg er sikker på, at ministeren er enig i, at der bør gælde en lighedsgrundsætning mellem offentlige og private virksomheder, og jeg håber og har faktisk også tillid til, at justitsministeren vil besvare spørgsmålet sobert og sagligt, sådan at vi kan undgå en diskussion, der svarer til det niveau, spørgetiden har befundet sig på indtil dette tidspunkt.

Justitsministeren (Orla Møller):

Der skal ikke herske tvivl om, at naturligvis skal private virksomheder og offentlige institutioner behandles nøjagtig ens, men når det drejer sig om den foreslåede henvendelse fra spørgerens side, vil jeg dog gøre opmærksom på, at reglen, der foreslås, er udtryk for en selvfølgelig administrativ grundsætning, sådan som jeg allerede har givet udtryk for, og jeg finder ikke, at det på baggrund af Ekstra Bladets formodning er nødvendigt at gøre anklagemyndigheden opmærksom på denne grundsætning.

Jeg må måske sige, at på grund af sin selvfølgelig er reglen af så ubestemt karakter, at det vel næppe har noget praktisk formål at fastsætte udtrykkelige forskrifter.

Spørgeren har henvist til et par konkrete sager fra Århus om bedriftsværn. Jeg har ikke set omtalen i aviserne, og jeg har ikke noget nærmere kendskab til dem, men jeg har dog bemærket så meget, at medens der har verseret en straffesag mod det omtalte konfektionsfirma, har der ikke været spørgsmål om at rejse tiltale mod nogen ansat på zoologisk museum, og sagen vedrørende zoologisk museum er derfor anklagemyndigheden uvedkommende. Jeg tillader mig at gå ud fra, at der i undersøgelsen af sagerne har været foretaget nøjagtig den samme undersøgelse.

Jeg vil i øvrigt gerne gøre spørgeren opmærksom på, at tilsynet med bedriftsværnene i tilfælde som det foreliggende føres af civilforsvarskommissionen, som afgør spørgsmål om ordningen af bedriftsværn inden for rammerne af en bekendtgørelse udfærdiget af indenrigsministeren. Det er også civilforsvarskommissionen, der i det foreliggende tilfælde afgør, om der skal indgives politianmeldelse, hvis en virksomhed eller en institution ikke opfylder kravene om bedriftsværn. Hvis der indgives politianmeldelse, bestemmer politimesteren efter en vurdering af den konkrete sag, om der er grundlag for tiltale. Afgørelsen af dette spørgsmål træffes uden hensyn til, om overtrædelsen er begået af en offentligt ansat eller en privat virksomhed, og jeg finder det derfor unødvendigt, at der udfærdiges nærmere regler om politimestrenes behandling af tiltalespørgsmål.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Jeg takker for ministerens sobre svar på mit spørgsmål. Jeg har haft den opfattelse, at der måske kunne være behov for at rette en henvendelse til landets politimestre, fordi det af dagspressens omtale kunne se ud, som om der var betydelig mere emsighed med at få sager frem imod private virksomheder, der overtrådte disse regler. Men jeg må sige, at efter at have hørt ministerens svar vil jeg tro, at der nok er grundlag for, at politimestre, der får sådanne sager ind, og som har mulighed for at sætte sig ind i ministerens svar i dag, vil sørge for, at der sker en ensartet behandling af de pågældende sager.

Jeg er glad for, at ministeren så stærkt understregede, at lovovertrædelser naturligvis må behandles ens, hvad enten det er offentlige myndigheder eller private, der begår dem. Det kan være nyttigt en gang imellem at få det slået fast fra landets højeste anklagemyndighed, fra justitsministeriet, fordi det jo er en kendsgerning, at anklagemyndigheden har en selvstændig stilling inden for hele strafferetsplejen, derved at anklagemyndigheden jo har en eksklusiv frifindende myndighed, derved at anklagemyndigheden jo simpelt hen kan afgøre, om en sag skal rejses eller ikke skal rejses. Og dér har anklagemyndigheden også en mulighed for, hvis den vil, at favorisere offent-